

О радију, књигама и мишевима

Последњи кинески цар пожелео је да поседује најлепшу слику на свету. Зато је наредио слугама да му доведу најбољег сликара на свету. Када је он стигао, владар му је објаснио своју жељу и уметник је пристао да му уради такву слику. После неколико година најбољи сликар на свету је завршио рад и позвао је цара да погледа платно. Владар је посматрао слику – на њој се налазило велико језеро, на његовој обали један чамац, иза језера велики планински ланац, поред воде се налазила шума, изнад предивно небо, било је ту и птица, разних животиња... Моје очи уживају у овом пејсажу, рекао је кинески цар сликару, али ипак имам једну примедбу – ни по чему се не види да је баш ово најлепша слика на свету. На ове његове речи сликар само слегне раменима, уђе у чамац на слици и – отплови!

Радио је попут уметника из ове приче – он сваку слику, својим речима и маштом слушалаца, претвара у нову димензију.

Постоји много лепих прича о радију, али оне најлепше увек потичу од публике. Највећа снага радија лежи у огромној армији оних који се налазе са оне праве стране радио-апарата, говорио је Бертолд Брехт. И

био је у праву. Ова књига, чије су странице стварали појединци из публике Радио Београда 202, само је један од доказа за наведену тврдњу. Поводом 45 година постојања Двестадвојке и 90 година матичног Радио Београда, желели смо да поделимо са свима занимљиве, домишљате и надахнуте поруке које су нам у периоду 2010–2014. слали пријатељи нашег радија.

Многе од реченица, досетки, цртица, графита и афоризама које ће читаоци наћи у овој књизи одлично описују живот у Србији и на планети почетком 21. века. Сигурни смо да ћете неке од тих „хит – изрека“ присвојити за неко време и обогатити им „живот“ помињући их у необавезним разговорима са пријатељима. Биће то ваша лична „Србија на БИС“.

У временима када радио успешно опстаје на медијској сцени упркос огромном притиску слике на телевизији, када књиге ипак успевају да одоле великом утицају филма, можда ће вам мала прича која следи помоћи да се одлучите – и прочитате ову књигу која је настала из „писања графита по радијском зиду“.

Седе у архиву Музеја киноџеке сџари и млади миш и џрицају џраку филма „Одисеја у свемиру 2001“.
У једном моменџу млади миш начас џрекиге обед и рече: Баш је добар овај филм, ова „Одисеја“.

На џо ће сџари миш: Ма, књига је боља!

Дарко Коцјан